

mig. Jeg troer, at han derved tog Hensyn til en Fortalelse, som jeg strax efter rettede, saavidt jeg kunde forstaae det, han i denne Anledning udtalte. Naar han forøvrigt har bemærket, at det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, ikke burde vedtages, paa Grund af, at deri var en Uklarhed, at deri kunde forskjellige Meninger finde sig tilfredsstillende, da troer jeg, at det er en Grund, som ikke behøves at tages Hensyn til. Der er meget faa Love, uden at der i dem findes saadanne Bestemmelser, om hvilke der kan være meget forskellige Meninger hos de forskjellige Medlemmer. Jeg troer, at, naar vi stemme for en Lov, saa fortolke vi den ikke alle paa een Maade. Enhver af os tager den paa sin Maade; og vi lade os bestemme til at stemme for Loven, fordi vi ansee den for nødvendig. Jeg kan altsaa ikke see, at der vil skee noget Andet, ved at stemme for det af mig fremsatte Forslag, end hvad der skeer ved Vedtagelsen af enhver her forekommende Lov eller idetmindste ved mange af de Love, her forekomme.

Formanden: Der er adskillige Talere, der have indtegnet sig endnu. Jeg kan endnu i aften give den Ordret. Discussionen kan ikke fortsættes længere end til omtrent Kl. 10 i aften; men, da det forøvrigt forekommer mig, at Sagen maa være udebatteret, skal jeg, naar denne Taler, jeg kommer til at give Ordret, har udtalt sig, foreslaae Thinget at afslutte Forhandlingerne.

Rigsdagsmanden for Københavns 6te Valgkreds (A. Steem) har Ordret.

Steen: Det er ogsaa for mig klart, at Stillingen idag er meget forskjellig fra, hvad den var igaar; thi, medens jeg igaar intet Dieblik tvivlede om, at maatte stemme for Rigsretsactionsagens Fremme, er jeg idag gaaet over til den Mening, at jeg maa stemme for den motiverede Dagsorden. Men, da det ikke er mig ganske tilfredsstillende, hvad der er blevet sagt for at motivere den, skal jeg tilslade mig, idet jeg i alt Væsentligt med Hensyn til de paapegede Banffeligheder slutter mig til, hvad den ærede Taler for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har udtalt, at tilføie et Par Bemærkninger. — Det er udhævet, at Stillingen nu ikke er den samme, som den

var, før Ministeriet afgik. Dette er ogsaa ganske vist; men der er dog et Punkt, med Hensyn til hvilket der ikke hersker en stor Uloverensstemmelse, og dette Punkt er et væsentligt. Det er nemlig, at der er den samme Grund til Rigsretsactionen tilstede nu, som der var før. Der kan nu maaffee være Grund til at stille den i Bero; men der kan nu ikke være Grund til, overhovedet ikke at anlægge Sag; thi Grunden til, at man vil anlægge Rigsretsaction, er, at man antager, at der har fundet en Grundlovsovertrædelse Sted. Har den fundet Sted før, kan den ikke ophøre nu at finde Sted, fordi der er skeet en Forandring i Regjeringen. Ligesom det vilde have været usømmeligt, ikke tidligere at ændse dette; saaledes vilde det ogsaa nu være usømmeligt, aldeles at opgive Rigsretsactionsagens Anlæg, naar den først er bragt paa Bane. Denne Erkjendelse fremgaaer ogsaa af alle de iøvrigt modstridende Meninger med Hensyn til Sagens Stilling, idet der fra enkelte Sider er antaget, at der allerede er fældet en Dom, idet Folkets Afstemning og den derpaa følgende Forandring i Ministeriet allerede skulde være en Domsfældelse, ja endog skulde være noget Mere, en Straf, medens det paa den anden Side menes, at Ministeriet aldeles ikke kan dømmes, idet man fastholder, at Forordningen af 26de Juli ikke er nogen Lov, men at den kun er et Skin, „en Tilfjendegivelse“. Det er disse to modstridende Synsmaader, der synes mig at gjøre det aldeles klart, at Sagen ikke er afgjort. Det er ikke juridisk afgjort, at en Grundlovsovertrædelse har fundet Sted, skjøndt det for os vistnok er klart, idet vi afgjøre Sagen ved et Skjøn, som en Jury, uden at indlade os paa de juridiske Spidsfindigheder, hvorved man søger at bortforklare Grundlovsovertrædelsen. Altsaa heri, mine Herrer! ligger ingen Banffelighed; men der har allerede længe været en Banffelighed for Ministeriet, og jeg vil ønske og haabe, at Ministeriet maa vide at komme ud over denne Banffelighed. Banffeligheden ligger i den os af det afgaaede Ministerium overleverede Stilling, det Ministerium, som, efter en æret Talers Vitring, med stor Snidhed — jeg vilde sige med stor Snedighed